

Rep. Nr. 10/15

*

AR. NB-019-04
E/00015300

*

Eindbeslissing van
26 februari 2015 bij
verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van het
Comité van 25 juni
2004

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van: DE HEER A..., tandarts, wonend te XXXX,

appellant, die niet verschijnt ter zitting

Tegen: RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE
EN CONTROLE, openbare instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie is verschenen, meester B...loco meester C...
advocaat te XXXX.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 22 januari 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

Voorwaarden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 25 juni 2004, betekend aan tandarts A... op 3 augustus 2004;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van tandarts A... van 24 augustus 2004, ontvangen op de griffie op 28 augustus 2004;

- de akkoordconclusie opgemaakt voor de geïntimeerde, die door beide partijen voor akkoord werd ondertekend op 24 juni 2014 en die ontvangen werd ter griffie van de Kamer van beroep op 3 juli 2014;
- de vaststelling van rechtsdag op 22 januari 2015.

Op de openbare terechtzitting van 22 januari 2015 werd de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) vertegenwoordigd door haar raadsman. Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de akkoordconclusie voor de geïntimeerde.

De appellant is op deze terechtzitting niet verschenen.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 26 februari 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

*
* *

1. De tenlasteleggingen

Door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) werd een onderzoek gevoerd naar de aanrekening van prestaties door tandarts A... in de periode van 1 januari 1999 tot 30 november 2000.

Er werden hem volgende inbreuken ten laste gelegd:

- 1) Het opstellen, het ondertekenen en het uitreiken van individuele getuigschriften voor verstrekte hulp (gvvh model E) met ten onrechte aanrekenen op zijn naam aan de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering van verstrekkingen die niet werden uitgevoerd.

Het bedrag dat volgens de DGEC ten onrechte werd aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering werd vastgesteld op € 1.212.

- 2) Het opstellen, het ondertekenen en het uitreiken van individuele getuigschriften voor verstrekte hulp (gvvh model E) met ten onrechte aanrekenen op zijn naam aan de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering van verstrekkingen met een hogere sleutelletterwaarde dan de werkelijk gepresteerde verstrekking.

Het bedrag dat volgens de DGEC ten onrechte werd aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering werd bepaald op € 50,62 en werd destijds door tandarts A... terugbetaald.

- 3) Het opstellen, het ondertekenen en het uitreiken van individuele getuigschriften voor verstrekte hulp (gvvh model E) met ten onrechte aanrekenen op zijn naam aan de Ziekte- en Invaliditeitsverzekering van verstrekkingen die niet beantwoorden aan de voorwaarden of omschrijving gesteld in nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen.

Het bedrag dat volgens de DGEC ten onrechte werd aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering werd bepaald op € 1.540,81. Hiervan werd destijds € 176,85 terugbetaald door tandarts A.... Dit laatste bedrag heeft betrekking op tenlastelegging 3.4.3.

*

Het totaal ten onrechte aangerekende bedrag voor deze tenlasteleggingen werd bepaald op € 2.803,43.

Hiervan werd een totale som van € 227,47 terugbetaald met betrekking tot tenlastelegging 2 en tenlastelegging 3.4.3.

Behoudens wat betreft deze laatste inbreuken, was tandarts A... het om tal van redenen totaal oneens met de weerhouden tenlasteleggingen. Hij formuleerde zijn verweer bij nota van 8 maart 2004 en op de hoorzitting van 8 juni 2004.

2. De bestreden beslissing van het Comité

Het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle verklaarde in haar beslissing van 25 juni 2004 de ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield ze.

Tandarts A... werd bij deze beslissing met toepassing van artikel 141, § 5 van de ZIV-wet 1994 veroordeeld tot terugbetaling van de waarde van de nog niet eerder terugbetaalde ten onrechte aangerekende verstrekkingen, namelijk
€ 2.575,96.

Bij dezelfde beslissing werd aan tandarts A... met toepassing van artikel 141, § 5 van de ZIV-wet 1994 een administratieve geldboete opgelegd van 50 % van het totaal weerhouden bedrag van de ten onrechte aangerekende prestaties, nl. € 1.401,72 en dit met opschorting gedurende een periode van drie jaar.

3. De vordering van de partijen in hoger beroep

3.1. Bij verzoekschrift tot hoger beroep vroeg de appellant om de voormelde beslissing van het Comité, hem ter kennis gebracht op 3

augustus 2004, te vernietigen.

Daartoe werden een aantal redenen aangehaald, die betrekking hebben op de wijze waarop het onderzoek is gevoerd en op het inhoudelijk verweer dat volgens tandarts A... niet afdoende werd ontmoet.

3.2. Bij akkoordconclusie van 24 juni 2014 stellen de partijen dat zij, om alle specifiek aan deze zaak verbonden elementen die zij aanhalen, akkoord zijn om een einde te stellen aan de betwisting zoals deze zich in de huidige stand van de zaak voordoet.

Beide partijen zijn het eens dat de door de appellant bestreden beslissing genomen door het Comité op 25 juni 2004 om deze redenen zou worden vernietigd.

Zij bevestigen tevens voor zover als nodig dat de terugbetaling door de appellant op 20 december 2001 een vrijwillige terugbetaling betreft, waarover geen discussie bestaat en die verworven blijft.

*
* *

4. Beoordeling

4.1. De tenlasteleggingen in deze zaak hebben betrekking op feiten uit de periode van 1 januari 1999 tot 30 november 2000.

De ten laste gelegde feiten werden aan de appellant ter kennis gebracht bij processen-verbaal van vaststelling van 20 juli 2001, 11 september 2001 en 20 september 2001.

De tenlasteleggingen worden betwist, behoudens voor wat betreft tenlastelegging 2 en 3.4.3.

4.2. Bij akkoordconclusie van 24 juni 2014 bevestigen beide partijen dat zowel de aard en de omvang van de ten laste gelegde feiten, alsook de ingeroepen inbreuken op de nomenclatuur, het voorwerp van ernstige betwisting uitmaken. Hetzelfde geldt voor de bewijswaarde van de vaststellingen door de betrokken gewestelijke controleur.

Inmiddels is er sinds de processen-verbaal van vaststelling meer dan 14 jaar verlopen en blijken er in deze zaak binnen het kader van het hoger beroep, aangetekend in 2004, nauwelijks procedurestappen te zijn ondernomen.

Het is bijgevolg duidelijk dat het beginsel van behandeling en beslechting van de zaak binnen een redelijke termijn, ter zake ruimschoots is overtreden.

4.3. De overschrijding van de redelijke termijn heeft op zich geen verval van de vordering tot gevolg.

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R.v.St. 3 juni 2004, Monstrey, nr. 132;001, R.v.St. 10 juni 2004, Baelden, nr. 132.234, www.raadvst-consefat.be).

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake gevolgen voor de beoordeling van de betwiste tenlasteleggingen,

Ten aanzien van deze tenlasteleggingen verklaren beide partijen dat het moeilijk is om de voorliggende bewijselementen alsnog te controleren en dat ook de mogelijkheid van tegenbewijs is aangetast door het tijdsverloop. Het is immers niet meer mogelijk om nog extra onderzoeksdaden te stellen, terwijl het bewijs van de ingeroepen feiten en de bewijswaarde van de processen-verbaal precies het voorwerp van ernstige betwisting uitmaken.

Om deze redenen blijkt de geïntimeerde niet meer aan te dringen op de vordering om de betwiste tenlasteleggingen als bewezen te weerhouden en vragen de partijen dat de beslissing van het Comité op dit punt wordt vernietigd.

Deze vraag kan, gelet op de gevolgen van de manifeste overschrijding van de redelijke termijn voor de bewijsvoering en de rechten van verdediging, worden bijgetreden.

Hetzelfde geldt om dezelfde reden ten aanzien van de terugvordering gesteund op deze tenlasteleggingen. Ook op dit punt wordt de bestreden beslissing hervormd.

Ten aanzien van de vrijwillige terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen bedoeld in de niet betwiste tenlasteleggingen bevestigen de partijen ten slotte dat hierover geen betwisting bestaat en dat deze terugbetaling verworven blijft.

Ook hiervan kan akte worden verleend. Het feit dat de redelijke termijn verstreken is, kan ten aanzien van dit onderdeel van de oorspronkelijke vordering immers niet geacht worden enig gevolg of impact te hebben. Deze vordering wordt met name niet betwist en werd reeds in december 2001 voldaan.

Tenslotte zijn de partijen het terecht eens dat de bestreden beslissing ook te vernietigen is in zoverre zij betrekking heeft op het opleggen van een administratieve geldboete. Afgezien van het feit dat het grootste deel van de tenlasteleggingen thans niet als vaststaande kan worden weerhouden, is het opleggen van een sanctie ingevolge de overschrijding van de redelijke termijn hoe dan ook niet meer redelijk, noch mogelijk.

De beslissing van het Comité is dan ook integraal te vernietigen, behoudens in zoverre zij inhoudt dat de vrijwillige terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen bedoeld in de niet betwiste tenlasteleggingen verworven blijft.

*
* *

OM DIE REDENEN,

VERKLAART HET HOGER BEROEP ONTVANKELIJK EN OM DE HOGER VERMELDE REDENEN GEGROND ZOALS HIERNA BEPAALD.

Vernietigt de bestreden beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 25 juni 2004.

Opnieuw wijzend.

Stelt vast dat de tenlasteleggingen 2 en 3.4.3. geen voorwerp van betwisting uitmaken en dat de vrijwillige terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen bedoeld onder deze tenlasteleggingen niet betwist wordt en verworven blijft.

Stelt vast dat alle overige tenlasteleggingen niet kunnen worden weerhouden wegens overschrijding van de redelijke termijn en wijst de oorspronkelijke terugvordering de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle af in zoverre zij op deze tenlasteleggingen is gesteund.

Wijst de oorspronkelijke vordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle tot het opleggen van een administratieve geldboete af in gevolge de overschrijding van de redelijke termijn.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 26 februari 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

M. DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters André Tielens en Kris Poulin, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Frank De Neve en de heer Jean-Paul Michiels, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de tandheekkundigen.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.

